

ת"פ 1729/08 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נגד עארבս

בית משפט השלום בכפר סבא

27 Mai 2015

ת"פ 1729/08 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' עארבս

בפני כב' השופטת נואה בוכר

בעניין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

עארבוס

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רותם סרי

הכרעת דין משלימה

- .1. ביום **8.10.13** הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ג)+ 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ותקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(1)+ סעיף 379 לחוק.

כעולה מהמפורט בכתב האישום נגדו, והכרעת הדין - הנאשם הורשע בכך שתקף שלא כדין את המתלוונת (אשתו- דاز) בפרק בסמוך לשדרות, בכך שהכה אותה בפניה באמצעות נעל, וכשבועיים לאחר מכן, באזרע התעשייה בכ"ס - הכה בראשה ובצד גופה השמאלי במקל וגרם לה נפיחות כחולה מתחת לעיניה, שתי שריטות עמוקות מכיוון המצח לתחתיית עין שמאל, ושריטות בירך ימין.

- .2. ביום **30.1.14** נוצר דין של הנאשם - והואתו עליו 6 חודשים מאסר לRICT בעבודות שירות, לצד מע"ת, קנס ופיצוי למתלוונת.

- .3. ביום **24.6.14** ניתן פסק דין בערעור שהוגש בע"פ 27215-03-14 (בימ"ש מחוזי מרכז), לפיו בשל אי

עמוד 1

חקירתה הנגדית של המתלוונת בהליך הוהוכחות, יוחזר התקיק לבימ"ש קמא על מנת לאפשר חקירתה הנגדית.

וכך קבע בימ"ש המחויז בסעיפים 8-5 לפסק דיןו בערעור-

"**אין מחלוקת, כי המתלוונת היא העודה העיקרית בתיק נושא הערעור, ובימ"ש קמא האמין לעדותה.**
איןנו מתעלמים מהקיים בהבאתה של המתלוונת לעדות בהליך שהתנהל בביימ"ש קמא ואיננו מצדיקים כלל ועיקר את הנימוק בಗלו לא הסכים בא כוחו הקודם של המערער לחזור אותה נגדית.
עם זאת, נראה לנו, כי עלול להיגרם עיות דין לumarur כתוצאה מאין חקירתה הנגדית של המתלוונת.
איןנו מתעלמים גם מהתמשכות ההליכים בתיק נושא הערעור, שנגרכו ברובו בשל התנוגותם של המערער ובא כוחו הקודם, אך מערכת היחסים של המערער עם בא כוחו הקודם, כפי שהוצעו בפני בימ"ש קמא, בנוכחות בא כוחו הקודם ובא כוחו הנוכחי (ראאה סיפה עמוד 22 לפורתוקול של בימ"ש קמא), מקופה במידה מסוימת את חלקו של המערער באירועים דידיינים בביימ"ש קמא, לרבות בדיעון שבו העידה המתלוונת.
לאור כל האמור לעיל, יוחזר התקיק לביהם"ש קמא על מנת שיאפשר את חקירתה הנגדית של המתלוונת ויכתוב השלמה להכרעת הדין גם בהתבסס על חקירתה הנגדית, ובאם לא תהייך לחקירה הנגדית בזמן סביר, יתיחס בימ"ש קמא גם לעובדה זו."

.4. בעקבות החלטת ערכת הערעור כנ"ל - התקיימו מס' דיונים - אליהם זומנה המתלוונת:

(א) **בדיעון שנערך ביום 7.1.15 טענה ב"כ המאשימה כי יש להוثير את הכרעת הדין על כנה, הוайл והוא לא מבוססת על עדות המתלוונת ג Да כי אם על עדדים נוספים:**

חוקרי המשטרה אמNON וענבל העידו כי הבחינו בחבלה בעינה של המתלוונת, נשמעו צעקות של אישא, והמתלוונת נראית כשהיא יושבת מבוהלת ורועדת ולידה שלושה קטינים.

חברו הקרוב של הנאשם, היeam, העיד אף הוא כי הבחן בחבלה במתלוונת וידע כי קיבלת מכות מהנאשם.

פקיד הסעד כתב אף הוא מזכיר לבימ"ש ובו מוסרת המתלוונת את חששה מפני הנאשם, אותו מתארת כאלים.

הנאשם קיבל את יומו בביימ"ש, העיד בחקירה ראשית ונגדית, אך על פי הכרעת הדין - הותיר רושם בלתי

מהימן על רקע סתיירות שהתגלו עוגרסתו על רקע הראיות והעדויות האחרות.

הकושי באיתור המתלוננת במהלך ניהול התיק וכיום נושא מחלוקת הזמן הרב למן האירועים שרובם
לפתחו של הנאשם:

האירוע התרחש בשנת 2005, כתוב האישום הוגש בשנת 2006, וכיום אנו מצוים בשנת 2015.

כתב האישום נמחק פערמים בשל הकושי באיתור הנאשם והוצאה צווי הבאנה נגדו, ובכלל זה צו הבאנה
לא שחרור בפברואר 2009 ע"י כב' הש' פדר, ולא התיציב לכל הדיונים למורת חחתם על התcheinבות
וכתבי ערבובה.

לאורך כל הדרך היה הנאשם מוצג, הסנגורים התיצבו ובירקו דוחות גם בשל חילופי יציג, הידברות עם
המאשימה, וכיו"ב.

בדיוון שנערך ביום **1.7.10** לא התיצבה המתלוננת בשל טיפול רפואי שעברה והוגשו מסמכים- דיון בו
הביע הסנגור את מורת רוחו על העדרותה - הינו היה ערוץ לעדותה ולחקירתה.

במהמשך היו דיונים נוספים אליום לא התיצבו הנאשם ו/או בא כוחו:

ביום **10.11.11** אמר הסנגור בדיון תזכורת כי יdag ליצור קשר עם הנאשם באמצעות בני משפחתו ודין
לאחר מכן ביום **21.3.12** הגיעו המתלוננת והסנגור, אך הנאשם לא הגיע, והואיל ובימ"ש קבע בדיון
קודם כי התקיק ידחה פעמי אחדcontra לשמיית הראיות וכי עדותה של המתלוננת תשמע באותו מועד נדחה
בשל הקושי הרוב באיתורה, וכן צוין כי הנאשם הוזהר פערמים כי התקיק ישמע בהעדתו.

ביום **1.7.12** הגיע הנאשם וטען כי לא ידע על מועד הדיון, אך גם אם הסנגור לא ידע אותו- עליו
כנאשם האחוריות להתעדכן מול מזכירות בימ"ש.

לענין איתור המתלוננת- גם בימ"ש המחויזי התקיים לבקשתו הרבה באיתור העדה ועל המאמצים הרבים
שנעושו לאתירה.

בימ"ש המחויזי מצין כי אין שום הצדקה לנימוק בעטיו לא הסכים ב"כ הנאשם לחקור את המתלוננת
בחקירה נגדית, וכן את התממשקות ההליכים שנגרמה ברובה בשל המתנהגות הנאשם.

גם משהוחרר התקיק ע"י ערכאת הערעור- ציין בימ"ש המחויזי כי אם לא תהייך המתלוננת לחקירה
נגדית תוך זמן סביר - יתיחס בימ"ש גם לעובדה זו, ללא קביעת מסמורות לעניין תוכאות הכרעת הדיון,
והותרת הדבר לשיקול דעתם בימ"ש זה.

המאשרה ראתה חשיבות רבה באיתור המתלוונת, והתיק הוצמד באופן אישי לשוטר ארקדי, מיחידת האיתורים, שתפקידו העיקרי היה לעסוק באיתור המתלוונת.

השוטר (ארקדי) שלח מיילים לכל רצוי הסיוור ברהט ולקציני המודיעין של אזור הנגב, נשלחו מיילים לרצוי הוצאה לפועל, נשלחו שוטרים לכתובות המתלוונת שהופיעה במערכת, שם בני משפחה ציינו כי היא לא נמצאת איתם בקשר.

יש מיילים המתעדים את צוותי המודיעין וסיוור המנסים לאתר את המתלוונת ללא הצלחה, ניסו ליצור קשר גם עם בני המשפחה. ארקדי שוחח אף עם הנאשם כדי לנסות לדלות מיגע והוא מסר כי אינו נמצא בקשר עמה.

מהתקנות ניתן להבין כי בוצעו פעולות רבות ותכופות והמשאים הושקעו לשם כך, אך היה קושי רב לאתירה, וזה לא הצליח.

המתלוונת הייתה עצורה בפעם האחרון בשנת 2009.

לאור האמור, לא יתכן כי התנהלותו של הנאשם תזכה אותו בפרס בתיק זה, ובימ"ש מתבקש להוtier את הכרעת הדיון על כנה.

לעומת זאת טען ב"כ ה הנאשם כי יציג את הנאשם בשלושה הליכים נוספים, בכולם התיעצב הנאשם - שני כתבי אישום והליך מעצר עד תום הליכים. בהם חזרה בה המאשרה מכתב אישום בשני התקינים, ובಹליך המעצר בוטלו כל התנאים המגבילים.

בבימ"ש המחויז נטען דברים אלה - אותם לא הייתה הזדמנות להטיח במתלוונת.

מדובר בשני תיקים לגיביהם חזרה התביעה מכתב אישום, ולא מדובר בזכותו של בימ"ש, לאחר שהובאו ראיות לתובע לפיהן המתלוונת מוקלטת כשהיא מאימת כי תפתח לנאים תיקים ותעליל עליו, ואפיונו אמרה לנאים שלא קיבל עבודות שירות.

כל הריאות בתיק זה היו נסיבותיות, ואין חולק כי איש לא ראה שהוא הותקפה.

עדות המתלוונת לא עומתה עם ראיות, לא נחקרה נגדית, ולא נבחנה מהימנותה לגבי חומר ראיות שנוגע להגנת הנאשם, ובכלל זה עם הקלטת בה נשמעת אומרת כי היא תכניס את הנאשם לכלא.

(ב) **בדין שנערך ביום 9.2.15** נטען כי השוטר ארקדי המשיך לבצע פעולות לאיתור המתלוונת, בהיבט המודיעיני אצל רצוי חקירות ומודיעין של תחנת שדרות - ללא הצלחה.

בשיחה עם התובעת בתיקים שבו תלויים נגד הנאשם ונסגרו, אמרה התובעת כי אינה זוכרת את נסיבות התיקים, שנסגרו מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה.

בנוסף, העביר ב"כ הנאשם **תמלול ודיסק** הנטען של שיחה בין המטלוננט לנאשם- לגביהם אין ראייה כי הדוברת בשיחה היא המטלוננט, ויתכן כי התביעה חזרה בה מכתב אישום בשל העובדה כי מדובר בגרסה מול גרסה.

יתרה מכך, אין בתמלול כל אינדיקציה לכך שהמטלוננט שיקרה בתיק הנוכחי (שבគותרת), ואין לתמלול כל רלוונטיות לתיק זה. מדובר בתיקים יישנים שבאחד היו תלונות הדדיות.

התיק השני נסגר כמו חדשים לאחר סגירת התיק הראשון מחוסר ראיות, ושם הייתה תקיפה הדדית.

לא ניתן לצפות מהמשטרה להביא מטלוננט לעדות כעבור 10 שנים מיום האירוע, ובימ"ש המחויז העביר ביקורת על התנהלות לא ראוייה של הסגורה הקודם של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי אין תיקים קודמים נגד הנאשם בהם התקבלה גרסת המטלוננט, ושני הティיקים בהם חזרו מכתב אישום נוהלו תוך כדי ניהול התיק הנוכחי.

מהימנות המטלוננט היא מהותית.

התמלול רלוונטי לתיק הנוכחי כי המטלוננט מתיחסת למועדים -מדובר בשיחה מיום **10.9.28**, והוא מתיחסת לדין שמתנהל ביבמ"ש זה, ומודה שיקירה לתובעת שהיא חוליה - מבטיחה לנאשם להביא לו עדויות שירות בתיק זה, ואומרת כי "תביא לו עוד 100 תיקים".

המדינה הצליחה בניסיוניותה לאתר את המטלוננט, חרב החלטת ביבמ"ש המחויז כי יש לזמן אותה על מנת להטיח בה ראיות רלוונטיות של ההגנה.

המאשימה עשתה מעלה ומעבר כדי לאתר את המטלוננט, אבל היא מתחמקת.

יש לנו ראייה כי היא מתחמקת מהליך של צו הגנה שהוגש לפני מספר חדשים ביבמ"ש למשפחה, בהליך שהוא יזמה, זאת לאחר שהודיע לבא כוחה שם כי יש לו קלטות שלה כאמור.

הוא יותר על הוצאות נגדה, לפנים משורת הדין.

השיחות המוקלטות הועברו למאשימה, אולם הם תוהים אם הדיסק ערוך או לא, ומילנים על אותנטיות התמלול - למרות שתומלל ע"י המשטרה.

מהדיסק עולה כי המטלוננט מניפולטיבית והיא שיקירה.

הנאשם מפסיד ימי עבודה רבים, הוצאות, ונגרם לו עינוי דין בתיק שמתנהל מזה 10 שנים.

(ג) **בדיוון שנערך ביום 22.3.15** טענה ב"כ המAssertionה כי המתלוונת לא אותרה חרף عشرות המזקרים הנוגעים לאיותה. לגבי שני התיקים הנוספים שנסגרו:

פל"א 137837/07 - מדובר בתalionת הדדיות, גרסה מול גרסה, כשהתרשםות עולה כי בני הזוג מצוים בסכסוך מתמשך ומגישים תלונות הדדיות.

לאחר הגשת כתב אישום שם - עולה מהפרוטוקולים כי היה גם קושי באיתור המתלוונת, ואף הנאשם עצמו לא התיצב לדיניהם, והתיק הותלה ביום 20.11.08, הוצאו צווי הבאה לנאים, כאשר **בשנת 2009** הגיע הסנגור לפגישה עם ראש השלווה, ומאז היי דחויות עד ליום 9.10.12 - בו חזרה הتبיעה מכתב אישום.

מהתרשםות עולה כי הסנגור אמר שהתיק בביים"ש כפר סבא נסגר, וזה היה שיקול.
ענין הקלטות עליה שם - אך לא בוצעה כל פעולה לגביהם.

פל"א 374786/10 - מדובר על אירועי **משנת 2010** גם בו מדובר על עדות המתלוונת מול עדות הנאשם, ולא היי ראיות שיתמכו בגרסת המתלוונת.

ביום 9.1.11 העביר הסנגור דיסק למאשימה עם שיחות, כשהפרוטוקול עולה כי לא קשורות לאירועים בתיק זה.

מדובר בשיחות **משנת 2010**. היי דחויות בתיק, וישנה התייחסות לכך שבימי"ש בהליך המעצר דין בראיות לכוארה, בכלל זה ידע על קיומן של אותן שיחות, אך קבוע כי עדין קיימות ראיות לכואורה.

בתרשומת מיום 26.5.12 עם ראש השלווה באשקלון מסר הסנגור כי קיים תיק נוסף **משנת 2005** שנסגר- הינו התיק הנוכחי- הוайл זהה התיק היחיד **משנת 2005**, ושנו הולו בו הוכחות - וזה מידע לא נכון.

בתיק שבכותרת הנאשם לא התיצב ביום 21.3.12 ו-12.7.12 כאשר מהתרשםות בתיק הتبיעה עולה כי ידע על מועדים אלה, באופן המעיד כי בחר מתי הגיעו ומתי לא הגיעו - גם לגבי התיקים האחרים.

גם הטענות בדבר אמירויות המתלוונת בחלוקת כי תעליל על הנאשם- הן **משנת 2010** לאחר שהתגרשו באופן מכוור, בעוד התיק הנוכחי **משנת 2005**, כשעדין היו נשואים.

לאחר האירוע הנוכחי היו הילדים בחזקת המתלוונת במשך שנים, ועברו לחזקת הנאשם רק לאחר שנעקרה ב-2009.

בניגוד לתיקים הקודמים, כאן היי ראיות תומכות בגרסת המתלוונת, ובכלל זה עדות של חברו של

הנאשם, ששימש כערב בתיק המעצר.

לו בימ"ש המחויז היה סבור כי יש מקום **לזכות** את הנאשם אם לא תאותר המתלוונת- היה מצין זאת.

ב"כ הנאשם הגיע תמלול מכבץ הודעות קוליות שהשאירה המתלוונת בתא הקולי של טלפון הנאשם, בתמורה לטיעוני העילה ע"י המתלוונת.

5. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי להחליט ערכאת הערעור, טיעוני הצדדים והשלמותיהם לsicomi הכרעת הדיון, הגעתו לכל מסקנה כי יש להוותיר את הכרעת הדיון על כנה.

טענה בדבר תיקים קודמים שנסגרו

אין חולק כי נדבר ממשועוט ומרכזו בתשתית הראיהית בתיק זה, כמו גם בהכרעת הדיון, נסוב סביב עדות **המתלוונת**, שגרסתה נמצאה ע"י בימ"ש זה כמהימנה ואמינה.

למען הסר ספק יובהר כי קיום של תיקים קודמים בין הצדדים שנסגרו ע"י המאשימה, כפי שנטען- אין בו כדי לפגום במהימנות המתלוונת.

טיעוני הצדדים עולה כי עסוקין בתיקים (פל"א 137837, ופל"א 10/374786) שנסגרו בסופו של יום מן הטעם של העדר ראיות, הוואיל והתשתיות הראיהית התבessa על גורסת המתלוונת מול גורסת הנאשם גרידא, ללא ראיות שיתמכו בגורסת המתלוונת.

אין בעצם סגירת התיקים כדי להטיל בהכרח דופי במתלוונת או לכرسم באמינותה, אלא רק כדי להציג על התרשומות התביעה מסכוי הוכחת גורסתה בrama הנדרשת בפלילים, כפי שקרה לא אחת במקרים בהם מדובר ב"גורסה מול גרסה" ללא ראיות נוספת.

עצם העובדה כי המתלוונת כבר הגישה תלונות בעבר בגין אלימות נגד הנאשם, ואףלו מקום בו הגישו תלונות הՃדית זה כנגד זו, מחזקת אף היא את גורסת המתלוונת בדבר רקע של אלימות פיסית ששרה בינם.

בשוליו הדברים יוער כי לא מן הנמנע שהkowski באיתור הנאשם בתיקים האמורים, עד כדי הוצאה צווי הבאה נגדו וה廷ליית ההליכים, תרם אף הוא להחלטה לחזור מכתב אישום, לא כל שכן- מקום בו לפי הטענה מסר בא כוחו

דאז מידע מטעה לפיו כביכול "נסגר" התיק דין - שעה שעדיין הenthal.

לאור האמור, לא מצאתי כל אינדיקציה להטלת דופי במהימנות המתלוננת על בסיס סגירת התקנים הקודמים בעניינו של הנאשם.

הקלחת הودעות המתלוננת בתא קולי של הנאשם

יש לציין כי בחינת תוכן הדברים אמן מעלה תוכן לפיו מאימת עליו כי "תביא לו מהה של תיקים ותיקם" (תמלול עמ' 2 ש' 21), וכי "אראה לך שתקבל עונש ותיכנס לבית הכלא" (עמ' 2 ש' 23), "אני אשום יותר בפנים" (עמ' 3 ש' 29-28), זאת לצד קללות ונאצות למכביר.

עם זאת, שוכנעתי כי כתעתת ב"כ המשימה כי מדובר בהודעות מאוחרות משנת 2010, לאחר הליך גירושין מכורע וקשה שעברו בני הזוג, ולאחר כ-5 שנים מאירועי כתוב האישום במהלכם היו עדין נשואים.

את עוד: אין בתוכן הודעות אלה כל התייחסות לאיורים לגביבם ניתנה הכרעת הדין הרלוונטי, כי אם לכל היוטר "איומים" לעתיד. מדבריה של המתלוננת ניכר כי מאימת על הנאשם מקום ואילך, כי תפתח לו תיקים פליליים ותכנים אותו לבית הסוהר כביכול, ללא כל התייחסות לכך שכבר העילה עליו בעבר, או ביצעה איומה אלה בעבר.

חלוף הזמן הנזכר בין איירועי כתוב האישום למועד הקלחת ההודעות של המתלוננת, بد בבד עם העובדה כי אין בהודעות אלה כל התייחסות או אזכור לענייננו- מראקות אותן מתוקן, ומשקלן אפסי (בהנחה כי מדובר בהקלחות שהיו קבילות - מהותית וטכנית).

במצב דברים זה, אין בקלחות אלה כדי להתגבר על קיומן החד ממשעי של עדויות וראיות איתנות ומוסקאות כאמור בדבר תבלות פיזיות בפניה של המתלוננת, לאחר ריב קשה וצעקות בין הנאשם למתלוננת, כמו גם מצבה הנפשי הקשה עבור לאיורע.

בחינת התנהלות המתלוננת לאחר הגשת התלונה בתיק הנוכחי מעלה כי פנתה פעמיים לתחנת המשטרה בבקשת לבטל תלונתה ולהתחשב בנאשם בשל מצבו הקשה, והעובדה כי ביקש סליחה (פרו' עמ' 15 ש' 30-15 ועמ' 16 ש' 7-1), באופן שאינו עולה בקנה אחד עם מניעי נקם ננטען.

לאור האמור, אפילו הייתה מובאת המתלוננת לחקירה הנגדית, לא עלה בידי ב"כ הנאשם להצביע על טענות/ראיות שהיא בהן כדי לשנות ממוקנות הכרעת הדין.

התשתית הראיתית בתיק זה

עמוד 8

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

גרסתה של המתלוונת בתיק זה הינה אמינה ומהימנה, ולא היה בה כל דופי, כמפורט בהכרעת הדין, מצוקתה הנפשית ניכרה בעודותה, עת בכתה בתיאורה את אלימות הנאשם כלפייה (פרו' עמ' 12; עמ' 14).

יתרה מכך, בעניינו, הכרעת הדין אינה נסמכת על גרסת המתלוונת לבדה, אלא אף על חיזוקים רבים לגרסה זו, ובכלל זה - העדר מהימנותו של הנאשם וشكורי, עדותו של **העד השאם אלרפואייה** חברו של הנאשם, גרסתו של **רשות אمانון טורנגי** שהגיע לזרת האירוע בסמוך לאירועים, ועדותו של פקיד הסעד בעיריית רהט **סעید אלעוברה**.

וכך מובא בעדויותיהם:

רש"מ איתן אשלי גבה את עדות המתלוונת והעיד כי הבחן בחבלות, שאף תועדו בעת הגשת התלונה (אך לא הוגש), שענין נפichות כחולה מתחת לעינاه השמאלית ובשתי שריטות עמוקות מכיוון המצח לתחתי העין השמאלית ושריטות בירך (פרו' עמ' 25 ש' 13-16, ש' 17-15; **ת/4**).

-רשות אמן טורנגי העיד כי הגיעו לזרת האירוע לאחר שמאבטח ב'יח הסמוך שמע צעקות של אישה בלילה בשטח הפתוח הסמוך לב'יח (**ת/2** ש' 12-16), ובගיעם - הבינו במלונת כשל גופה סימני אלימות קשים, עינה נפocha וסימנים כחולים באזור העין, וכן נראתה כשהיא יושבת מקופלת ורוודת על מזרון ילידה לצידה (פרו' עמ' 27-28).

-השם אלרפואייה, חברו של הנאשם, שבבתו ביקרו - מסר כי הנאשם ומילונת רבו על גירושיהם ומילונת צרחה על הנאשם שיעזב אותה וברחה מהבית והם חיפשו אחרת (**ת/5** ש' 8-9, ש' 15;opro' עמ' 33 ש' 31, ש' 28-27; עמ' 34 ש' 1-7).

עוד העיד כי ראה נפichות בעינה של המתלוונת כתוצאה ממכה לאחר שחזרה מטיול בחוץ עם הנאשם (פרו' עמ' 31 ש' 21) וכשהלאה אפשר החבלות - בכחה המילונת, ולדבריו "ידעתי בלבד שהיא קיבלה מכות" (**ת/5** ש' 5-4) וכי "זה מכות" (**ת/5** ש' 22).

-פקיד הסעד בעיריית רהט, סעד אלעוברה, ערך מזכר יומיים לאחר האירוע, ממנו עולה כי המילונת, המוכרת לשירותי הרווחה ברהט, תיירה בפניו נישואין כשלים לנאשם, טענה כי הנאשם אלים וכי הכה אותה ימים ספורים קודם לכן, חשה מאוימת ממנו, יש סיכוי שיפגע בה, וביקשה כי אחיה ישמרו עליה (**ת/6**).

- הנאשם - יש לציין כי לצד הראיות שחיזקו את גרסת המילונת, עומדת אף התרשומות בימ"ש זה מחוסר אמיןנותו של הנאשם וشكורי.

כן, טען הנאשם לגרסה בלתי סבירה ולא הגיונית לפיה חבלותה של המילונת בפניה אירעו כתוצאה מנפילה צמיג או ג'אנט על ראהה בעת שהיא עמַם הנאשם בפנצ'רייה בה עובד (**ת/3**;opro' עמ' 31 ש' 27-31).

ת/5), אולם זה- כלל לא הוצג במהלך החקירה למי מהשופטים ואף סותרת את עדותו של רס"ר אמן טורנגי' לפיה מדובר בזירת אירוע שהינה שטח פתוח עם מחסן, לגבי דבריו "אין סיכוי שיש שם פנצ'ריה" (פרו' עמ' 29 ש' 17).

במשטרה מסר הנאשם כי כביכול ראה את נפילת הגיאנט על המטלוננט (**ת/1** ש' 20-18) ובבימ"ש הכחיש זאת מכל וכל (פרו' עמ' 44 ש' 132-2).

במשטרה העיד כי ראה שהמטלוננט קיבל מכה פנים מעל לעין ואף שם לה מים קרים (**ת/1** ש' 20-19), ובבימ"ש הכחיש כי ראה חבלות בעינה (פרו' עמ' 45 ש' 15-4).

במשטרה סיפר כי לאחר פצעת המטלוננט, החלה בתם הקטנה לבכות לאחר שראתה אותו בוכה מדאגה (**ת/1** ש' 26-22), ובבית המשפט מכחיש לחלוון כי מי מהnocחים בכח באירוע (פרו' עמ' 45 ש' 23-18;opro' עמ' 46 ש' 14-12).

בתחילת הכחיש הנאשם כי רב עם המטלוננט לגבי גירושיהם בהיותם אצל חברו **השם אלרפאייה** (פרו' עמ' 47 ש' 28-27, ש' 25-20), ושינה גרסה זו בהמשך (פרו' עמ' 48 ש' 22-17).

אי חקירות המטלוננט

בנסיבות אלה, נסובה החלטתה של ערצת העreau על אי חקירות המטלוננט בחקירה נגדית ע"י ב"כ של הנאשם.

"אמר כי בחינת התמימות ההליכים בתיק זה מעלה במפורע כי התמימות זו נגרמה רובה כולה בעטין של בקשות חוזרות ונשנות מצד הנאשם לדחית דיןדים, או בשל העדר התייעצובתו:

בפני כב' השופט פדר:

דיון מיום **13.7.08** -נדחה לבקשת הנאשם כי יסדיר יציג פרטיו.

דיון ביום **3.9.08** -נדחה לבקשת הנאשם כדי ללמידה חומר ראיות הויל וייצגו הסדר רק לאחרונה.

דיון מיום **28.10.08** -נדחה לבקשת הנאשם על מנת להזכיר עם התביעה.

בדיון מיום **11.2.09** -ה הנאשם לא התייצב, לאחר שנתקע קשר עם בא כחו, והוא נגדו צו הבאה ללא שחרורו. הנאשם התייצב כעבור מספר שעות, הכו בוטל-אולם הדיון נדחה לבקשתו על מנת להסדיר יציג אחר.

דיון מיום **29.3.09** -נדחה לבקשת הנאשם להסדיר יציג.

בדיון מיום **24.5.09** -בוצעה הקראה ונדחה להוכחות.

דיון מיום **26.8.09**-ישיבת תזכורת ונקבע המשך להוכחות.

עמוד 10

החלו להשמע הדיוונים בפניכם

דיון מיום 31.1.10 - היזמה אמורה להתחיל שמיית הוכחות אך נדחה לבקשת התביעה

דיון מיום 1.7.10 - נדחה בהעדר המתלוננת בשל בעיה רפואית.

בדיון מיום 3.11.11 - לא התיציב הנאשם.

בדיון מיום 10.11.11 - לא התיציב הנאשם.

ביום 21.3.12 - לא התיציב הנאשם, אך שמיית הוכחות החלה חרף כך, המתלוננת העידה בחקירה ראשית, לא נזכרה נגדית בשל סרוב ב"כ, והוצאה צו הבאנה נגד הנאשם.

ביום 1.5.12 - הובא הנאשם בצו הבאנה, ושמיית הוכחות נמשכה עוד 4 דיונים נוספים (בהתיציבותו של הנאשם).

ביום 8.10.13 - ניתנה הכרעת הדיון.

אף בימ"ש המחויז התייחס בהחלטתו להתmeshות ההליכים הניכרת בתיק בעיטה של התנהלות הנאשם ובא כוחו דאז, גם שיעיס את מירב האחריות לאו התיציבותו של הנאשם לבא כוחו האמור (פסק דין עמ' 5, פסקה 7 ש' 13-17).

בנסיבות אלה, בחינת הימנעות ב"כ הנאשם מחקירתה הנגדית של המתלוננת, ב**דיון מיום 21.3.12**, לא זו בלבד שנעשתה ללא כל הסבר סביר והגיוני, כי אם הקושי בהבאתה לעדות חייב את חקירתה הנגדית במועד האמור, כפי שידע היטב ב"כ הנאשם.

וכך מובא בפרוטוקול הדיון מיום 21.3.12 לעניין זה:

"ב"כ הנאשם: אני לא ערוך כרגע לחקירה נגדית ואני סבור שגם הנאשם צריך להיות נוכח בה ואני סבור שעוני לא עושה מלאכת נאמנה, לחקור המתלוננת ביום שכזה, ללא הכנה ובטח שלא נוכחות הנאשם.

אבוקש לחקור המתלוננת בחקירה נגדית בעוד מספר ימים על מנת שהגנתו של הנאשם תהא על הצד הטוב ביותר.

אכן התקיק נמשך מזה הרבה זמן, יחד עם זאת אני סבור שלצורך החקירה הנגדית וכמובן בהתאם ל nomine של בית המשפט לא יגרם נזק רב אם בית המשפט "עתר לבקשת ובכל מקרה הנאשם בעניין זה יקבל את יומו ונראה לי שכך ראוי לעשות.

ב"כ המשימה: אני מתנגדת. אחת הסיבות שבקשנו להuide המתלוננת כו"ם, זה כדי שלא תיאלץ להגיע לכואןשוב.

חברי נכח במועד קביעת מועד הדיון והיה אף nococh כשבית המשפט קבע שלא יהיה עוד דחיות ועל כן חברה היה צריך להיות ערוץ."
(פרו' עמ' 18 ש' 1-13)

לאור עדות הצדדים קבע בימ"ש זה בהחלטתו-

"כפי שכבר החלטתי בתחילת הדיון - עדותה של העדה ישמע היום, לרבות
חקירתה הנגדית. ב"כ הנאשם ידע על מועד הדיון, ולפיכך היה עליו להיעזר
לחקרתם הנגדית של עדי התביעה.
על כן, תיעරן חקירתה הנגדית של העדה כבר עתה."
(פרו' עמ' 18 ש' 18-20)

חרף ההחלטה האמורה של בימ"ש, עמד ב"כ הנאשם על סירובו לחקור את המתלוננת מן הטעם כי "אני יכול
לחקור המתלוננת כרגע, אינני ערוץ לחקרתה הנגדית." (פרו' עמ' 18 ש' 29), ואף לא החל בחקרתה
הנגדית.

למען הסר ספק יובהר כי בדיון הקודם למועד האמור - קבע בימ"ש זה במפorous כי נוכח התמימות ההליכים
בתיק במידה ניכרת כמפורט, לא ניתן כל דחיה נוספת במועד הנדחה, תוך מתן דעת*לאי דחיה נוספת* מן הטעם
של העדותה הנואשת(!) (הינו- יום 21.3.12- מועד שמייעת עדות המתלוננת)-

"כתב האישום הוגש ב- 08/6/19- , ואך ב- 31/1/2010 החלטה שמייעת הראיות -
וממועד זה נדחתה מעט לעת בשל סיבות שונות. בהמשך לדברי ב"כ הנאשם
הנוגעים להיעדרותו מהדיון שנקבע ליום 3/11/2011 , כמו גם היעדרות
ה הנאשם - נדחה הדיון בפעם الأخيرة לשמייעת ראיות ליום 21/3/2012 שעה
13:00
(פרו' מיום 11.11.10 עמ' 9 ש' 4-8)

והנה-חרף האמור, וחיף מתן ההחלטה במעמד ב"כ הנאשם, הרי שבמועד הנדחה- איתר ב"כ הנאשם וטען
בухות מצח כי המועד לא היה רשום ביוםנו (עמ' 10 ש' 11-17), טענה שטוב היה לו כלל לא הייתה
נשמעת.

בנסיבות אלה, בהן הזהרו הנאשם ובא כוחו מביעוד מועד, כ-4 חודשים קודם לכן, כי לא ניתן כל דחיה נוספת
בשמייעת העדים, ובעיקב לא בשל היעדרות הנאשם ו/או בא כוחו, והדיון נקבע להעדרת המתלוננת- שוב לא ברור
סירובו העיקש לחקור אותה חקירה נגדית, לעמת אותה עם "קלטה" כלשהי, להגשים את ההקלטה, ועוד.

لتמייהה זו נוספת העובدة לפיה מחד - טען ב"כ הנאשם כי הטעם שאינו חוקר נגדית את המתלוננת נועז
בשיעורתו של הנאשם, ומайдן- טען כי הטעם הוא כי אינו ערוץ כלל לחקירה (ראה לעיל).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו הצדדים עצםם טוענים כי מדובר בנסיבות שאיתורה קשה, ועל כן
ידעו הנאשם ובא כוחו כי יש בדוחית הדיון משום גרים נזק של ממש, בניגוד לנטען באופןם בימ"ש.

בטיעוני דהיום טען ב"כ הנאשם (שהתחלף מאז יום 21.3.12) - כי המתלוננת מתחרמת מהגעה לביים"ש, ואף

עמוד 12

התמחקה מהתייצבות להליך צו הגנה אותו יזמה בבימ"ש לענייני משפחה בבאר שבע, בה"ט 21371-02-14, עד כי הצו נמחק (עמ' 68 ש' 1-7).

גם בנוגע לתקיימם הקודמים בין הנאים טענה ב"כ המאשימה כי היה קושי באיתור המתלוונת (עמ' 70 ש' 13).

אף בימ"ש המחויז התייחס בפסק דין ל��שי ניכר בהבאת המתלוונת לעדות ולאשםתו של בא כוח הנאים בכך, בקבועו-

"איןנו מתעלמים מהקושי בהבאתה של המתלוונת לעדות בהליך שהתנהל בימי"ש קמא ואיננו מצדיקים כלל ועיקר את הנימוק בಗלו לא הסכים בא כוחו הקודם של המערער לחזור אותה נגידת...."
(פסק הדין עמ' 5 פסקה 6 ש' 9-7)

בנסיבות אלה, עולה חשש ממשי כי ההימנעות מחקירה הנגדית של המתלוונת במעמד זה, נבע ממניעים זרים ופסולים, זאת בהעדר טעם של ממש, לא כל שכן - מקום בו כתעת מנסה הנאים להיבנות ממהלך זה (!).

ניסיונות איתור המתלוונת

מקצת רב של מסמכים שהגישה המאשימה, במהלך הדיונים שהתקיימו למנ הדין בערעור ועד היום, התרשםתי כי המאשימה עשתה כל שלאל ידה על מנת לנסות ולאיתר את המתלוונת, והשكيעה משאבים רבים בניסיונויה להביאה לעדות פעם נוספת.

כך, עלות מהמסמכים פניות מרובות ותקופות לקצין אג"מ ברהט, רcz הצל"פ מרחב הנגב, רcz סיור תחנת רהט, קמ"ן רהט, קמ"ן ימ"ר נגב, הוצאה תדףי שושלת משפחתי של המתלוונת על מנת לאתר בני משפחה וקרוביים, הוצאה מספרי טלפונים רלוונטיים ובדיקתם, דוח בדוקאי ובדיקות מחסום של רכבים, דוחות פעולה בדבר ביקור בבתייהם של בני משפחת המתלוונת, וכו"ב.

בנוסף, לצורך ממשית האיתור אף הוקצה שוטר מיוחד (ארקדי) שעיקר עיסוקו היה לאתר את המתלוונת.

בנסיבות אלה, אי איתורה של המתלוונת לא ימודד למאשימה לרועץ.

לנאים היה את יומו בימי"ש, ואף מעבר לכך.

שם שהמאשימה עשתה כל יכולתה על מנת להביא **את הנאים לדין**- כך עשה הנאים כל שלאל ידו על מנת לחמוק מן הדין, להפריע לבימ"ש במלאתו, ולזבזז זמן שיפוטי יקר לשווה, כששיאה של התנהלות זו - באיתור המתלוונת לעדות המתלוונת (אם מחמת אי-סדר וטעות ביחסו עם ב"כ, או מסיבה אחרת), וסירבו של בא כוחו

לחקור אותה חקירה נגדית.

ונoch הניסיונות והמאמצים הרבים לאיתורה, אשר עלו בתהו בין היתר בשל הזמן הרב שחלף למן האירועים ומועד העדתה בביבמ"ש, זמן שחלף בעטיה של התנהלותו הקלוקלת של הנאשם כمفорт לעיל- לא יצא הנאשם בבחינת "חווטא נשכ'r".

6. אשר על כן ונוכח כל האמור, ולאחר שבחנתי את כל הנדרש להיבחן בראוי פסיקת ערכאת הערעור, אינני סבורה כי נגרם עיוות דין לנאים באח קירטה הנגדית של המתלוונת, ולפיכך הריני מותירה את הרשותו הנאשם, כמו גם נימוקי הכרעת הדין בעניינו של הנאשם על כנמו, והכרעת דין משלימה זו תשמש חלק בלתי נפרד הימנה.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ה, 27 Mai 2015, במעמד הנוכחים.